अथान्येद्युस्तत्र शयने कश्चिद्भाम्यन्नग्निमुखो नाम मत्कुणः समायातः। अथ तं दृष्ट्वा सा विषण्णवदना प्रोवाच। भो ऽग्निमुख कुतस्त्वमत्रा नुचितस्थाने समायातः। तद्यावन्न कश्चिद्वेत्ति तावच्छीघ्रं गम्यतामिति। स आह। भगवति गृह आगतस्यासाधोरपि नैतद्युज्यते वक्तुं। उक्तं च। ५

एह्यागच्छ समाश्रयासनमिदं कस्माच्चिराद्दृश्यसे
का वार्त्ता अतिदुर्बलो ऽसि कुशलं प्रीतो ऽस्मि ते दर्शनात्।
एवं नीचजने ऽपि युज्यति गृहं प्राप्ते सतां सर्वदा
धर्मो ऽयं गृहमेधिनां निगदितः स्मार्त्तैर्लघुः स्वर्गदः ॥२८३॥

अपरं मयानेकमानुषाणामनेकविधरुधिराण्यास्वादितान्याहारदोषात् १०
क्षारकटुतिक्तकषायाम्लरसास्वादानि। न च मया कदाचिन्मधुररक्तमा स्वादितं। तद्यदि त्वं प्रसादं करोषि। तदस्य भूपतेर्विविधव्यञ्जनपक्वा न्नचूष्यलेह्यखाद्याहारवशादस्य शरीरे यन्मिष्टरक्तं संजातं। तस्यास्वा दनेन सौख्यं सम्पादयामि निद्रया। उक्तं च।

रङ्कस्य भूपतेर्वापि निद्रासौख्यं समं स्मृतं। १५
तन्मात्रं च स्मृतं सारं तदर्थं यतते जनः ॥२८४॥

तथा च। यद्येव न भवेल्लोके कर्म निद्राप्रतुष्टिदं।
तन्न भृत्यो भवेत् कश्चित् कस्यचित् वशगो ऽथवा ॥२८५॥

अन्यच्च। यदसत्यं वदेन्मर्त्यो यद्वासेव्यं च सेवते।
यद्गच्छति विदेशं च तत् सर्वमुदरार्थतः ॥२८६॥ २०

तन्मया गृहागतेन बुभुक्षया पीड्यमानेन त्वत्सकाशाद्भोजनमर्थनीयं। तन्न त्वयैकाकिन्यास्य भूपते रक्तभोजनं कर्तुं युज्यते। तच्छ्रुत्वा मन्दवि सर्पिण्याह। भो मत्कुण अहमस्य भूपते रक्तमास्वादयामि। परं नि द्रावशगतस्य त्वं पुनरग्निमुख चपल। तद्यदि मया सह रक्तपानं करोषि तत्तिष्ठ। अभीष्टतरं रक्तमास्वादय। सो ऽब्रवीत्। भगवत्येवं २५